

قیام خوزستان، شرکت و حمایت گسترده مادران شهیدان و زنان عضوکانون های شورشی

ژوئیه
۲۰۲۱

گزارش
ماهانه

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

قیام خوزستان، شرکت و حمایت گسترده مادران شهیدان و زنان عضو کانون های شورشی

ژوئیه ۲۰۲۱ ماهی پر حادثه برای مردم ایران بود. در آغاز ماه ژوئیه شاهد برگزاری پیروز و موفق گردهمایی سالانه مقاومت ایران بودیم. این اجلاس آنلاین بین المللی اشرف ۳ را با بیش از ۵۰ هزار نقطه در ۱۰۵ کشور در ارتباط مجازی قرار داد. این گردهمایی سه روزه شاهد شرکت ۱۰۲۹ شخصیت برجسته از ۵ قاره جهان بود که بسیاری از آنها در این اجلاس سخنرانی و حمایت خود را از آلترناتیو دموکراتیک شورای ملی مقاومت و قیام مردم ایران اعلام کردند.

اما چیزی که امسال پس از ۱۷ سال برگزاری پیایی گردهمایی سالانه مقاومت چشم ها را خیره کرد، شرکت هواداران مجاهدین و زنان و مردان عضو کانون های شورشی از داخل ایران بود. زنان عضو کانون های شورشی در تماس های مستقیم تصویری با این کنفرانس بین المللی نشان دادند که با پذیرش ریسک های بسیار به عنوان زنان پیشتاز نور امید و ایمان به پیروزی را در دل مردم ستمدیده زنده نگاه می دارند.

انفجار خشم مردم تشنه در قیام خوزستان

به فاصله چند روز بعد از اجلاس سه روزه سالانه مقاومت، قیام خوزستان چشمهای جهان را خیره کرد. قیام تشنگان خوزستان به سرعت به سراسر استان گسترش پیدا کرد. و سپس بسیاری از شهرها به این قیام پیوستند و همبستگی خود را با مردم تشنه و قیام خوزستان اعلام کردند. قیام خوزستان و گسترش سریع آن بار دیگر این حقیقت را آشکار کرد که جامعه ایران دیگر آخوندها را نمی خواهند.

زنان در همه شهرهای به پا خاسته حضور فعالی داشتند. بسیاری از گزارشات

صحنه توسط زنان و دختران جوان تهیه شده و در فضای مجازی منتشر شد. زنان اهوازی شعارهای مرگ بر خامنه ای و مرگ بر دیکتاتور سر داده و بر فضای رعب و وحشتی که نیروهای امنیتی ساخته بودند غلبه می کردند.

زنان و دختران شجاع تهران قلب ایران در پایتخت را به شریان حیاتی آن یعنی خوزستان تشنه پیوند زدند و در مترو صادقیه خروشیدند که «مرگ بر اصل ولایت فقیه»، «مرگ بر خامنه ای» و «مرگ بر دیکتاتور» و با این حرکت اعتراضی قیام تشنگان را در قلب پایتخت طنین انداز کردند.

حضور مادران شهدا و اعلام حمایت آنها از قیام خوزستان یکی دیگر از صحنه های حضور زنان فداکار و شجاع ایران بود. مادران شهدای قیام آبان ۹۸ با انتشار کلیپ هایی با تصویر و صدای خود با قیام خوزستان و مردم تشنه این دیار اعلام همبستگی کردند و سپس دست به یک اعتراض متهورانه در میدان آزادی تهران زدند.

قیام خوزستان در اعتراض به بی آبی و قطع مستمر آب و انتقال آن به سایر شهرها، در روز ۲۴ تیر ۱۴۰۰ آغاز و به سرعت به سراسر استان گسترش یافت. این اعتراضات از جمله در اهواز، خرمشهر، بستان، حمیدیه، شادگان، سوسنگرد، ماهشهر، ایذه، هویزه، ابوحمیضه، کوت عبدالله، ویس، شاوور، شوش، شوشتر، بهبهان، اندیمشک، دزفول، رامشیر، مسجدسلیمان، شوش دانیال، الهایی، خورموسی، ملاثانی، دارخوین، جریان داشت.

اما رژیم ملایان با گلوله به فریاد تشنگان پاسخ داد. تاکنون اسامی ۱۲ نفر از جوانان که به ضرب گلوله نیروهای سرکوبگر رژیم به شهادت رسیدند، تأیید و اعلام شده است.

قیام تشنگان خوزستان به سرعت به شهرهای سراسر ایران گسترش پیدا کرد. مردم و جوانان از جمله در لرستان، خراسان، کرمانشاه، آذربایجان شرقی، تهران، اصفهان، کرج، سیستان و بلوچستان، فارس، قزوین، زنجان، بوشهر، چهارمحال و بختیاری، گلستان و ایلام با شعارهای «مرگ بر دیکتاتور»، «مرگ بر خامنه ای»، «اتحاد با خوزستان» و «خوزستان تنها نیست» به پاخواستند. تظاهر کنندگان زمین را زیر پای آخوندهای حاکم به لرزده در آوردند.

بر اساس گزارش های مقاومت ایران، مأموران امنیتی و نظامی و انتظامی تا روز یازدهم قیام خوزستان دست کم ۱۰۰۰ شهروند را بازداشت کردند. آنها تعداد زیادی از جوانان را همراه با ضرب و شتم شدید دستگیر کردند. در برخی از شهرها و حتی روستاها، مأموران امنیتی و اطلاعاتی شبانه یا صبح زود به منازل شهروندان حمله کرده و آنها را همراه با ضرب و شتم از داخل منازل به اماکن نامعلومی منتقل کردند.

در الیگودرز (استان لرستان) حداقل ۱۵۰ نفر بازداشت شده و به استان های دیگر منتقل شدند و از سرنوشت آنها اطلاعی در دست نیست. در تبریز ده ها تن مورد ضرب و شتم قرار گرفته و پس از بازداشت به مکان نامعلومی منتقل شدند.

این اخبار در شرایطی منتشر شده که اینترنت در بسیاری از شهرها قطع بود و امکان خبر رسانی دقیق وجود نداشت.

نت بلاکس که بر قطعی اینترنت نظارت دارد گفت می تواند «تأیید کند که کاربران به طور گسترده دچار اختلال شبکه شده اند که با بستن منطقه ای اینترنت به منظور کنترل اعتراضات همخوانی دارد.» رژیم ایران قبلاً نیز در جریان ناآرامی های آبان ۹۸ اینترنت را قطع کرد تا مانع از انتشار فیلم های اعتراضات از سوی معترضین و سرکوب خونین آن توسط رژیم شود.

حمایت اقشار مختلف زنان از قیام خوزستان

اقشار مختلف زنان در شهرهای ایران از قیام خوزستان حمایت کرده و به اعتراض برخاستند.

آنها در هیأت بازنشستگان در شهرهای تهران و کرج، زنان پرستار بزرگترین بیمارستان کرج، مریان حق التدریس در برابر مجلس رژیم در تهران و زنان در هیأت سرپرست خانوار و زنان خانه دار که داغدار از دست دادن عزیزان خود در همه گیری کرونا بودند صدای اعتراض خود را با قیام خوزستان گره زدند و خواهان پایان این رژیم شدند. آنها مسئولان این رژیم را بی غیرت خطاب کرده و بارها شجاعانه در مقابل آنها ایستادند و فریاد اعتراض سر دادند.

زنان در مناطق مختلف کرج و تهران به روی پشت بام ها رفته و شعار «مرگ بر دیکتاتور» و «مرگ بر خامنه ای» و «خوزستان تنها نیست» سر دادند. همچنین در گوهر دشت کرج گروهی از زنان جوان شعار می دادند «تا آخوند کفن نشود، این وطن وطن نشود».

صبح روز سه شنبه ۲۹ تیر ۱۴۰۰ زنان دلیر در متروی صادقیه تهران در اعتراض به ایجاد تراکم در این ایستگاه شعار مرگ بر خامنه ای، مرگ بر جمهوری اسلامی، مرگ بر اصل ولایت فقیه سر دادند.

دختران و زنان دلیر در متروی صادقیه تهران با شعارهای کوبنده خود در روز روشن و در میان انبوه جمعیت خشم مردم از خامنه ای و رژیم منفورش را به نمایش گذاشتند.

گروهی از زنان در برازجان روز پنجشنبه ۳۱ تیرماه ۱۴۰۰ یک حرکت اعتراضی علیه بی آبی برپا کردند. همچنین جمعی از زنان اهوازی با تجمع در مقابل استانداری دست به اعتراض زده و شعار می دادند «می خواستند ما را به ذلت بکشانند، ولی ما ذلیل نشدیم» و «خون و جانمان فدای کارون».

روز ۲ مرداد ۱۴۰۰ مردم تبریز به خیابانها ریختند و تظاهرات گسترده ای در همبستگی با تظاهرات علیه بی آبی در خوزستان برپا کردند. نیروهای سرکوبگر رژیم مداخله کرده و تعدادی از معترضین از جمله زنان را بازداشت نمودند.

زنان در اعتراضات تبریز نقش فعالی داشتند. آنها شجاعانه به میان نیروهای سرکوبگر می رفتند. گزارشات تأییدشده حاکی است که شعارهای یک زن جرقه اعتراضات در تبریز را زد.

پرستاران و کارکنان بیمارستان کرج نیز در روز ۴ مرداد در شهر راهپیمایی کرده و شعار «مرگ بر دیکتاتور» سر دادند. آنها خواستار حقوق عقب مانده خود هستند و شعار می دادند «یک اختلاس کم بشه مشکل ما حل میشه» و «یا حجت ابن الحسن ریشه ظلم رو بکن!»

عصر همین روز، مردم فردیس کرج نیز به خیابانها ریختند. آنها شعار می دادند «مرگ بر دیکتاتور»، «از کرج تا خوزستان، اتحاد، اتحاد»، و «ایرانی می میرد، ذلت نمی پذیرد». زنان در هر دو تظاهرات در کرج نقش فعال و برجسته داشتند.

ظهر روز جمعه ۸ مرداد ۱۴۰۰ جمعی از مادران شهیدان قیام آبان ۹۸ در همبستگی با مردم خوزستان در میدان آزادی تهران تظاهرات کردند. آنها شعار می دادند «ما دنبال حقمونیم، دست به دست تا سرنگونی». یکی از مادران شهیدان فریاد می زد: «دیگر بس است بردگی دیگر بس است!» این مادران داغدار در حالی که عکسهای شهیدان قیام آبان ۹۸ را در دست داشتند در خیابان آزادی راهپیمایی کردند.

ساعت ۱۴۳۰ مادران شهیدان قیام آبان ۹۸ در متروی صادقیه تهران تجمع کردند که در آنجا توسط مأموران نیروی انتظامی دستگیر و مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. همه آنها را در زیرزمین متروی صادقیه تهران در بازداشت نگه داشته اند. مادر میلاد محقق، ابراهیم کتابدار، پژمان قلی پور، فرهاد مجدم و وحید دامور، خاله سجاد رضایی و خواهر حمید رسولی در میان بازداشت شدگان هستند.

زنان و مردان جوان در تهران عصر شنبه ۹ مرداد ۱۴۰۰ در همبستگی با قیام خوزستان در پارک تئاتر شهر جمع شدند. آنها شعار می دادند «ایرانی می میرد ذلت نمی پذیرد»، «از خوزستان تا تهران، اتحاد اتحاد»، «هموطن حمایت حمایت»، «مرگ بر دیکتاتور» و ... نیروهای امنیتی با شلیک تیر و گاز اشک آور در صدد متفرق کردن جمعیت برآمدند و برخی را به شدت مورد ضرب و شتم قرار داده و تلاش کردند دستگیر کنند. اما شرکت کنندگان در این اعتراض در مقابل نیروهای سرکوبگر به مقاومت پرداخته و از کسانی که در معرض دستگیری بودند دفاع کردند. یکی از ویدئو کلیپ هایی که از این تجمع منتشر شده نشان می دهد که یک خانم میانسال برای جلوگیری از دستگیری یک زن جوان با مأمور امنیتی برخورد می کند و جمعیت فریاد می زنند «ولش کن، ولش کن!»

حمایت زندانیان سیاسی از قیام خوزستان

زندانی سیاسی آتنا دائمی که به زندان لاکان رشت تبعید شده است در نامه خود در حمایت از قیام خوزستان از جمله نوشت: «خوزستان جان می دهد تا آب بگیرد. حکومت جان می گیرد تا آب دهد. ستم بر اقوام و تبعیض و سرکوب از مشخصه های بارز این حکومت می باشد که هرگونه اعتراض به آن نیز همانطور که طی ۴۲ سال شاهدیم با خشونت کم نظیر پاسخ داده می شود... باشد که با اتحاد بیشتر و فراگیرتر برای احقاق حقوق به حقمان تلاش و هرگونه استبداد و خفقان را خنثی کنیم. با وجود زندانی و در تبعید بودنم در کنارتان هستیم.»

زندانی سیاسی مریم اکبری منفرد نیز با ارسال پیامی از زندان سمنان همبستگی خود را با قیام خوزستان اعلام کرد: «خون زندانیان سیاسی اعدام شده در ۶۷ با خون جوانان کشته شده در خیابانها از آبان ۹۸ تا تیر ۱۴۰۰ در خوزستان و لرستان به فاصله زمانی ۳۳ سال در همین جغرافیا بهم گره خورد و این را اثبات کرد که تا زمانی که عاملین و آمرین نسل

کشی ۶۷ به میز محاکمه کشیده نشوند، هیچ نسلی در امان نخواهد ماند. عزم ما نقطه پایان دادن به تداوم خونریزی و جنایت است! عزم ما دادخواهی است!

با درود به جوانان غیور شهرهای به پا خاسته که این روزها خودم را نه در میان دیوارها که دوشادوش آنها می بینم و نبضم با ضرب آهنگ قدم هایشان بر خیابان ها می تپد و با تعظیم در مقابل شهدای تشنه لب خوزستان، دوباره فریاد دادخواهی ام را بلند می کنم.»

حمایت مادران شهیدان آبان از قیام خوزستان و مادران شهدای خوزستان

مادران شهدای قیام آبان نوید بهبودی، مهرداد معین فر، پژمان قلی پور، میلاد محقق و امیر حسین زارعی همچنین خانم شهین مهین فر، مادر امیر ارشد تاجمیر از شهدای عاشورای ۸۸ طی پیام های ویدئویی که در رسانه های اجتماعی منتشر کردند با مادران داغدار خوزستان اعلام همدردی کردند و حمایت خود را از قیام خوزستان اعلام کردند.

خانم مهین فر که فرزندش در قیام عاشورای ۸۸ توسط دو ماشین نیروی انتظامی سه بار زیر گرفته شد و پیکرش را له کردند، در پیام خود گفت: «امروز می خواهم بگویم من هم یک خوزستانی هستم.

همدردی مرا پذیرا باشید و بدانید که دل من در خلوت برای مظلومیت شما هموطنانم می تپد.»

مادر جانباخته آبان ۹۸ مهرداد معین فر در پیامی گفت: «جواب تشنگی گلوله نیست. خوزستان آب می خواهد. ما مادران داغدار و دادخواه در کنار مادرانی که جدیداً متأسفانه به جمع ما پیوستند هستیم و تنها نیستند.»

مادر شهید آبان ۹۸ جاوید نام نوید بهبودی نیز در پیامش با درود به مردم و جوانان به پا خاسته به آخوندها گفت: «ای شما که با گلوله پاسخ می دهید شما از یزید و شمر هم بدترید. ما مادرهای آبان از مردم خوزستان حمایت می کنیم.»

مادر شهید میلاد محقق با درود به تشنه لبان قیام خوزستان گفت: «از مردم دلیر و بی پناه خوزستان و سایر شهرهای به پا خاسته حمایت خود را اعلام می کنم. همچنین به مادران خوزستان می گوئیم من درد مشترکم مرا فریاد کن.»

مادر جاوید نام امیر حسین زارعی در پیام خود گفت: «در آبان ۹۸ به خاطر بنزین هزاران جوان بیگناه را کشتند. الان هم در خوزستان به خاطر آب، باز هم دارند جوانهای بیگناه را می کشند. جواب تشنگی گلوله نیست.»

خانم محبوبه رمضانی، مادر جانباخته آبان ۹۸ پژمان قلی پور در پیام تکانهنده خود گفت: «بچه های وطنم دارند برای آب کشته می شوند. برای بنزین کشتند، بسه! بچه های سراوان چقدر کشته شدند؟ من دوست ندارم مادر دیگری را مثل خودم بینم.»

خانم بتول حسینی در بخشی از پیام خود گفت: اینجانب بتول حسینی مادر شهید درویش بهنام محجوبی حمایت خود را از مادران داغدار خوزستان که فرزندان دلبند خود را همچون قمر بنی هاشم در پی آب فرات فرستادند و با تیر ظالمان به درجه رفیع شهادت

نائل آمدند اعلام می نمایم. باز هم دلم شکست و داغدار بهنام های وطن شدم. «او در جای دیگری از پیام خود خطاب به مقامات حکومت گفت: «هشدار می دهم که ما می ایستیم و از حق خود دفاع می کنیم. ماشین کشتار خود را متوقف کنید. جواب درخواست

آب سرب داغ نیست.»

محکومیت سرکوب قیام خوزستان

کمیسر عالی حقوق بشر ملل متحد سرکوب معترضین در خوزستان توسط رژیم ایران را محکوم کرد و از مقامات خواست تا به جای آن به مسئله کمبود آب رسیدگی کنند. در بیانیه ای که در ژنو صادر شد، وی خاطر نشان نمود: «وقتی گزارشاتی می شنوید که معترضین مجروح از ترس دستگیری، از رفتن به بیمارستان خودداری می کنند، این نشان می دهد که اوضاع چقدر بد است.» خانم باشله این وضعیت را «فاجعه بار» توصیف کرد.

کمیسر عالی حقوق بشر گفت: «داشتن آب یک حق است. اما مسئولان به جای توجه به فراخوان های مشروع شهروندان برای حفاظت از این حق، اساساً بر سرکوب آنهایی که این خواسته را دارند متمرکز شده اند. وضعیت فاجعه بار است و (مشکل) در طول سال ها روی هم انباشته شده است. مسئولان باید این (فراخوان ها) را به رسمیت بشناسند و اقدام متناسب انجام دهند. تیراندازی و دستگیری مردم تنها بر خشم و استیصال آنها می افزاید.»

عفو بین الملل نیز طی اطلاعیه ای اعلام کرد که حداقل ۸ نفر در جریان یک هفته سرکوب کشته شده اند. در اطلاعیه عفو آمده است: «ویدئوهایی که از سوی عفو تأیید شده اند... با روایاتی که از روی زمین آمده منطبق است و حاکی از این است که نیروهای امنیتی از سلاح های مرگبار اتوماتیک و تفنگ ساچمه ای و گاز اشک آور برای پراکنده کردن معترضین استفاده کردند.» سازمان آرتیکل ۱۹ با صدور یک بیانیه به تاریخ ۶ مرداد ۱۴۰۰ ضمن انتقاد شدید از واکنش سرکوبگرانه رژیم به قیام مردم خوزستان، خواستار احترام به «حق اعتراض»، آزادی بدون «قید و شرط» بازداشت شدگان و پایان اختلال در اینترنت شد.

وضعیت زنان در بحران بی آبی خوزستان

خوزستان استان مهمی است و منابع بسیاری از جمله نفت، گاز و بندرهای کلیدی در خلیج فارس دارد. خوزستان با ۵ میلیون جمعیت، پنجمین استان پر جمعیت ایران است و ۱۵ درصد از تولید ناخالص داخلی را تأمین می کند و بعد از تهران در رتبه دوم قرار دارد. مردم استان نفت خیز خوزستان به رغم برخورداری از رودخانه بزرگ

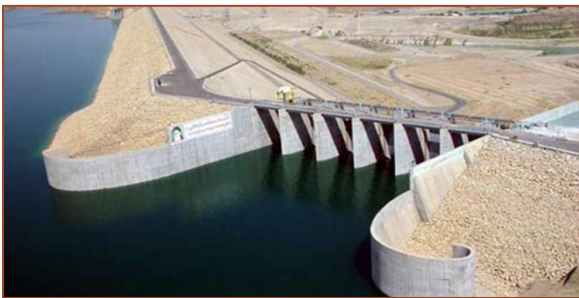
کارون که تنها رودخانه قابل کشتیرانی ایران بود و رودخانه کرخه تشنه هستند. آنها آب آشامیدنی ندارند. زنان و کودکان از کمبود آب آشامیدنی در عذاب هستند. کشاورزان برای زمین و دام هایشان آب ندارند و بسیاری از احشام آنها مرده اند.

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت پیشتر با ارائه گزارشات متعددی در مورد مشکل بی آبی در استان هایی مانند خوزستان به مشکلات اخص زنان و کودکان پرداخته است. این وضعیت در شرایط بحران کرونا دو چندان ضریب خورده است. در خوزستان آب آشامیدنی با طعم بد و ناسالم وجود دارد که پیش از این نیز بارها باعث اعتراضات مردم این استان شده است. سلامت زنان سلامت جامعه است. اما زنان خوزستان در نبود آب شرب و قطعی های مکرر آب با مشکلات فراوانی چه به لحاظ بهداشت و سلامت فردی و چه به لحاظ نگهداری و مراقبت از کودکان خود، مواجه هستند.

در فقدان لوله کشی مناسب، زنان خوزستان مجبور به حمل آب می باشند. این موضوع مشکلات جسمی زیادی نیز برای زنان به بار می آورد. زنان برای تهیه آب آشامیدنی باید ساعتهای طولانی در صف بایستند تا بتوانند یک دبه آب قابل شرب برای خانواده هایشان تأمین کنند.

قاسم ساعدی، عضو مجلس در دشت آزادگان گفت: مردم در برخی شهرهای خوزستان مثل هویزه و دشت آزادگان، در صفهای آب فروشی می ایستند تا آب خریداری کنند و این مساله، فاجعه است. (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۱۴ تیر ۱۴۰۰)

نقش ویژه سپاه در بحران بی آبی خوزستان

بی آبی در خوزستان ناشی از بی توجهی مقامات و فساد سپاه پاسداران رژیم است.

سپاه پاسداران ارگان اصلی سرکوب در رژیم، با سد سازی یک صنعت مستمر پول ساز و یک منبع پایدار درآمد را برای خود حفظ کرده است. از تأثیرات سدهای احداثی در خوزستان، می توان از خشک شدن دریاچه هامون نام برد.

کارون اصلی ترین رودخانه در خوزستان است که سپاه پاسداران بر روی آن ۲۴ سد ساخته و برای صنایع خودش از آن انشعاب های زیادی گرفته و موجب کمبود شدید آب شده است.

سد گتوند با هزینه ساخت ۳ میلیارد دلار یکی از سدهایی است که باعث نابودی رود پر آب کارون شده است. این سد نیز توسط سپاه پاسداران ساخته شد.

صادق حقیقی پور مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب خوزستان گفت: «حدود ۷۰۰ روستا در خوزستان در تأمین و توزیع آب با مشکلات جدی مواجه هستند.» (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۲۴ خرداد ۱۴۰۰)

استاندار خوزستان قاسم سلیمانی دشتکی گفت: «در هیچ جایی در خوزستان آب شرب سالم نداریم و در کل استان خوزستان هیچ جایی در شرایط پر آبی و کم آبی، آب سالم وجود ندارد.» (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۱۲ تیر ۱۴۰۰)

معاون محیط زیست دریایی سازمان حفاظت محیط زیست گفت: «تالاب هورالعظیم با مجوز شورای عالی امنیت به نفع شرکت نفتی چینی خشک شد.» (سایت حکومتی آفتاب نیوز - ۲ مرداد ۱۴۰۰)

سپاه به دلیل ارزانتر شدن قرارداد این پروژه تصمیم گرفت هورالعظیم یکی از بزرگترین تالاب های خوزستان را خشک کند تا به معاملات خود در به تاراج دادن نفت ایران ادامه دهد.

قاسم ساعدی عضو مجلس رژیم در مورد هورالعظیم گفت: «اتفاقاتی که در هورالعظیم رخ داده است یکی از هولناک ترین فجایع زیست محیطی در تاریخ است. ماهیان بسیاری از بین رفته اند و دام های ساکنان حاشیه تالاب نیز تلف شده اند و این تالاب، وضعیت خوبی ندارد.» (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۱۴ تیر ۱۴۰۰)

ضرورت حمایت از حق آب و آزادی برای مردم ایران

همچنان که در بالا به طور مختصر از نظراتان گذشت، بحران بی آبی محصول سیاست های ضد مردمی رژیم حاکم و به علت پروژه های ضد میهنی سپاه پاسداران است. بی آبی مفرط جلگه خوزستان، خشکیدن رودخانه ها و تالاب ها و طوفان های شن حاصل از آن، زندگی و سلامتی مردم استان خوزستان را در معرض خطر جدی قرار داده است .

بنابراین رژیم ضد بشری حاکم نه قصد دارد معضل کم آبی را که معلول سیاست های خودش است چاره کند و نه توان آن را دارد. لذا تنها پاسخش به مردم به پا خاسته خوزستان که گناهی جز طلب آب برای آشامیدن ندارند، سرکوب و گلوله است. بر همین اساس، مبارزه برای سرنگونی دیکتاتوری مذهبی حاکم حق مشروع مردم خوزستان و سراسر ایران است.

رژیمی که جنایتکارترین مهره هایش را در بالاترین مواضع در رأس سه قوه برای حاکمیت بر امور مردم قرار داده است. رئیسی جلاد که منتصب خامنه ای به عنوان رئیس جمهور است، نماد ماهیت واقعی رژیم آخوندی می باشد. قتل عام تابستان ۶۷ تنها یکی از جنایت های رژیم در کارنامه سیاه رئیسی می باشد. ۳۰ هزار زندانی سیاسی بدون اینکه یک نفرشان بر اساس قوانین رژیم محکوم به اعدام باشند، به طور دستجمعی اعدام شدند.

امروز در حالی که آمار مرگ و میر ناشی از کرونا به ۳۵۰ هزار تن رسیده است، مردم و زنان شجاع ایران شیپور قیام برای سرنگونی را به صدا در آورده اند. بر همه آزادیخواهان جهان است که از حق اولیه حیات - آب و آزادی - برای زنان و مردان و جوانان ایران حمایت کنند و با به رسمیت شناختن مقاومت آنان برای سرنگونی، ایران و جهان را از دیو بنیادگرایی مذهبی برهانند.